

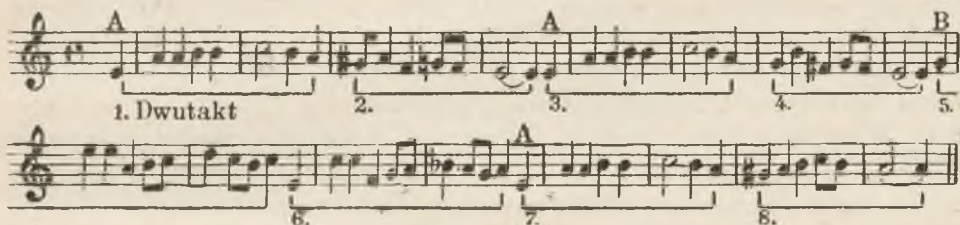
nutę frazy, jest błędem podkładu polskiego, znana ta bowiem piosnka Jana Galla, napisana pierwotnie do słów niemieckich, w oryginale była bez błędu: „Mädchen, mit dem rothen Mündchen”, co uwydatniało świeżość i krasę dziewczęcia.

5. Melodja w dalszym swym rozwoju powinna raczej przybierać więcej ruchu i życia niż ustawać przedwcześnie. Zależy to jednak od tekstu i myśli w nim zawartej.

6. Tempo zależy również od charakteru wiersza i zastosowanej do niego melodji.

Następująca melodja l. Paderewskiego (temat Warjacyj) wykazuje formę A. A. B. A., w której zwrócić należy uwagę na półokres B zbudowany na zasadzie progresji, zastosowanej tu bardzo właściwie, co zrestą znaleźć można w klasycznej literaturze bardzo często.

Przykład 26.

Ćwiczenia.

W celu nabycia wprawy, uczeń powinien przerobić sporą ilość przykładów, to znaczy zanalizować kilkadziesiąt melodyj dokładnie, zauważyć ich stosunek do tekstu, a następnie układać własne motywy frazy, półokresy i całe okresy. (d. c. n.)

C. ZAWIŁOWSKI.

50-CIOLECIE KRAKOWSKIEGO CHÓRU AKADEMICKIEGO

W dniach 9 i 10 listopada b. r. święcił Krakowski Chór Akademicki 50-cioletni jubileusz swego istnienia. Jakkolwiek instytucja ta jest czysto akademicką, to jednak uroczystości jubileuszowe nie ograniczyły się jedynie do murów uniwersyteckich, lecz były piękną manifestacją śpiewactwa polskiego na rzecz idei, która, niewzruszona przetrwała tak długi okres czasu wśród młodzieży uniwersyteckiej. Stanowiły zarazem dowód potęgi, jaka tkwi w pieśni zbiorowej, łącząc nierozwalnymi węzłami ludzi różnego wieku i stanu. W obchodzie jubileuszowym wzięli bowiem udział nie tylko obecni członkowie Chóru Akademickiego, lecz także znaczna liczba tych, którzy już dawno ukończyli studia i, zaprzątnięci pracą zawodową, mogli zupełnie zapomnieć